

Choroszcz, dnia 26.03.2024 r.

Urząd Miejski w Choroszczy
ul. Dominikańska 2,
16-070 Choroszcz

Wnioskodawca:

[...]

[...]

[...]

Reprezentowana przez:

[...]

[...]

[...]

[...]

[...]

[...]

Interpretacja Indywidualna Przepisów Prawa Podatkowego

Burmistrz Choroszczy, działając na podstawie art. 14 j oraz art. 14 c ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2023 r. poz. 2383 ze zm.)¹ w związku z wnioskiem [...] ² [...]. (data wpływu do tutejszego Urzędu: [...]), reprezentowanej przez [...], o wydanie podatnikowi pisemnej interpretacji przepisów prawa podatkowego **uznaje za prawidłowe** stanowisko wnioskodawcy przedstawione w ww. wniosku.

Uzasadnienie

Stan faktyczny przedstawiony we wniosku

Wnioskiem z dnia [...]. (data wpływu do tutejszego Urzędu: [...].) Spółka, reprezentowana przez [...] , zwróciła się do tut. organu podatkowego o wydanie pisemnej interpretacji indywidualnej przepisów prawa podatkowego w zakresie podatku

---

¹ dalej wskazywana również jako „OP”

² dalej wskazywana również jako „Wnioskodawca” i „Spółka”

od nieruchomości - opodatkowania stacji ładowania pojazdów elektrycznych podatkiem od nieruchomości.

Z wyżej wymienionego wniosku wynika, że Wnioskodawca posiada siedzibę działalności gospodarczej na terytorium Polski i jest zarejestrowany jako czynny podatnik VAT w Polsce. Główny zakres prowadzonej przez Spółkę działalności obejmuje obszar hurtowej sprzedaży oraz dystrybucji paliw. Spółka zarządza także siecią stacji paliw.

Wnioskodawca w przyszłości zamierza rozszerzyć zakres prowadzonej działalności poprzez działalność związaną ze stacjami ładowania pojazdów elektrycznych, o których mowa w art. 2 pkt 27 ustawy z 11 stycznia 2018 r. o elektromobilności i paliwach alternatywnych³. Przede wszystkim Wnioskodawca występując jako właściciel i operator stacji ładowania planuje umożliwić ładowanie pojazdów elektrycznych zarówno klientom biznesowym (przedsiębiorstwa, głównie podatnicy VAT) oraz konsumentom (osoby fizyczne, nieprowadzące działalności gospodarczej).

Stacje ładowania pojazdów Spółka planuje lokalizować zarówno na gruntach stanowiących jej własność jak również na gruntach stanowiących własność partnerów biznesowych, które to grunty będą przedmiotem umów dzierżawy. Zgodnie z przyjętym modelem biznesowym, Wnioskodawca planuje rozszerzyć zakres prowadzonej działalności wyłącznie o stacje ładowania pojazdów:

a) posadowione na fundamencie prefabrykowanym, dedykowanym do konkretnego modelu stacji;

b) przymocowane do powierzchni w postaci betonowej czy żelbetowej płyty parkingowej, jak również do fundamentowej lub stropowej płyty garażu wielostanowiskowego.

Stacje ładowania będą mocowane do ww. fundamentu / powierzchni szpilkami fundamentowymi, na które po posadowieniu (wstawieniu w otwory montażowe stacji) zostaną nałożone nakrętki.

Stacja ładowania pojazdów będzie spełniać warunki techniczne określone w u.e.p.a. oraz rozporządzeniu Ministra Energii z dnia 26 czerwca 2019 r. w sprawie wymagań technicznych dla stacji ładowania i punktów ładowania stanowiących element infrastruktury ładowania drogowego transportu publicznego (Dz. U. z 2019 r. poz. 1316). Stacja ładowania pojazdów składać się będzie przede wszystkim z urządzenia technicznego, przewodów doładowania pojazdów i ewentualnego fundamentu prefabrykowanego. W skład stacji wchodzić będą przede

---

³ Ustawa z dnia 11 stycznia 2018 r. o elektromobilności i paliwach alternatywnych (Dz. U. z 2023 r. poz. 875 ze zm.) - dalej powoływana również w skrócie jako „u.e.p.a.”

wszystkim następujące elementy techniczne:

- gniazdo ładowania AC,
- dotykowy wyświetlacz,
- przewody,
- czytnik RFID (RFID to technologia, która wykorzystuje fale radiowe do przesyłania danych oraz zasilania elektronicznego układu stanowiącego etykietę obiektu przez czytnik, w celu identyfikacji obiektu),
- obudowa ładowarki z blachy (ściany osłonowe, drzwi, dach urządzenia),
- w środku urządzenia - część energoelektroniki i rozdzielczo-zabezpieczeniowa.
- celem zapewnienia zasilania w stacji ładowania - przewody zasilające, przechodzące poprzez fundament / powierzchnię pod stacją ładowania.

Moc przyłączeniowa stacji wynosić będzie odpowiednio 60 kW / 120 kW / 180 kW. W zależności od wybranej konfiguracji konkretna stacja ładowania może być przeznaczona do ładowania pojazdów elektrycznych wyposażonych w złącze ładowania Combo-2 (Type2/mode4), Combo-2 HPC (Type2/mode4), CHAdeMO, gniazdo AC (Type2/Mode3). Planowany przez Spółkę model stacji ładowania umożliwi w dowolnym momencie przeniesienie jej do innej lokalizacji bez uszkodzenia płyty fundamentowej / powierzchni (np. z wykorzystaniem wózka widłowego).”

Do przedstawionego opisu stanu faktycznego Wnioskodawca zadał następujące pytanie: (cyt.) „czy stacja ładowania pojazdów elektrycznych będzie podlegała opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości?”.

Stanowisko podmiotu uprawnionego do złożenia wniosku

Zdaniem Wnioskodawcy, w kontekście przedstawionego we wniosku stanu faktycznego (cyt.) „stacja ładowania pojazdów elektrycznych nie będzie podlegała opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości (z wyłączeniem ewentualnego fundamentu bądź podobnej powierzchni opisanej w zdarzeniu przyszłym)”.

Ocena prawna stanowiska wnioskodawcy z przytoczeniem przepisów prawa

Burmistrz Choroszczy, uwzględniając przedstawiony we wniosku z dnia [...]. (data wpływu do tut. Urzędu: [...]) stan faktyczny i prawny, dotyczący opodatkowania podatkiem od nieruchomości stacji ładowania pojazdów elektrycznych wyjaśnia, co następuje:

W myśl art. 14 b § 1 i art. 14 j ustawy OP, Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej oraz w zakresie swojej właściwości interpretacje indywidualne wydaje wójt, burmistrz (prezydent

miasta), starosta lub marszałek województwa na pisemny wniosek zainteresowanego, wydaje w jego indywidualnej sprawie, pisemną interpretację przepisów prawa podatkowego. Zgodnie z art. 14 b § 2 i 3 OP wniosek o interpretację indywidualną może dotyczyć zaistniałego stanu faktycznego lub zdarzeń przyszłych, a składający wniosek o wydanie interpretacji indywidualnej obowiązany jest do wyczerpującego przedstawienia zaistniałego stanu faktycznego albo zdarzenia przyszłego oraz do przedstawienia własnego stanowiska w sprawie oceny prawnej tego stanu faktycznego albo zdarzenia przyszłego. Interpretacja indywidualna powinna zawierać wyczerpujący opis przedstawionego we wniosku stanu faktycznego lub zdarzenia przyszłego oraz ocenę stanowiska wnioskodawcy wraz z uzasadnieniem prawnym tej oceny. Można odstąpić od uzasadnienia prawnego, jeżeli stanowisko wnioskodawcy jest prawidłowe w pełnym zakresie.

Zgodnie z art. 2 pkt 27 u.e.p.a. przez stacje ładowania rozumie się:

- a) urządzenie budowlane obejmujące co najmniej jeden punkt ładowania o normalnej mocy lub punkt ładowania o dużej mocy, związane z obiektem budowlanym, lub
- b) wolnostojący obiekt budowlany z zainstalowanym co najmniej jednym punktem ładowania o normalnej mocy lub punktem ładowania o dużej mocy

- wyposażone w oprogramowanie wykorzystywane do świadczenia usługi ładowania, wraz ze stanowiskami postojowymi, których liczba odpowiada liczbie punktów ładowania umożliwiających jednoczesne świadczenie tej usługi, oraz, w przypadku gdy stacja ładowania jest podłączona do sieci dystrybucyjnej w rozumieniu ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne, instalacją prowadzącą od punktu ładowania do przyłącza elektroenergetycznego.

Stosownie do treści art. 217 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997r. (Dz. U. Nr 78, poz. 483 ze zm.), określanie m. in. przedmiotów opodatkowania następuje w drodze ustawy. W odniesieniu do podatku od nieruchomości m. in. przedmiot opodatkowania regulują przepisy ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych.

Zgodnie z art. 2 ust. 1 u.p.o.l., opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości podlegają następujące nieruchomości lub obiekty budowlane: grunty, budynki lub ich części, budowle lub ich części związane z prowadzeniem działalności gospodarczej.

Definicja budynku dla celów opodatkowania podatkiem od nieruchomości wynika z treści art. 1 a ust. 1 pkt 1 u.p.o.l. Zgodnie ze wskazanym przepisem poprzez pojęcie „budynek” należy rozumieć obiekt budowlany w rozumieniu przepisów prawa budowlanego, który jest trwale związany z gruntem, wydzielony z przestrzeni za pomocą przegród budowlanych oraz posiada fundamenty i dach.

Natomiast normatywna definicja budowli (dla celów opodatkowania podatkiem

od nieruchomości) zawarta jest w art. 1 a ust. 1 pkt 2 u.p.o.l. Zgodnie z wyżej wymienionym przepisem budowlą jest obiekt budowlany w rozumieniu przepisów prawa budowlanego niebędący budynkiem lub obiektem małej architektury, a także urządzenie budowlane w rozumieniu przepisów prawa budowlanego związane z obiektem budowlanym, które zapewnia możliwość użytkowania obiektu zgodnie z jego przeznaczeniem.

Aby ustalić czy stacje ładowania pojazdów elektrycznych, o których mowa we wniosku Spółki, podlegają opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości należy ustalić, czy są obiektem budowlanym.

Zgodnie z art. 3 pkt 1 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane (Dz. U. z 2023 r. poz. 682 ze zm.)⁴ obiektem budowlanym jest budynek, budowla bądź obiekt małej architektury, wraz z instalacjami zapewniającymi możliwość użytkowania obiektu zgodnie z jego przeznaczeniem, wzniesiony z użyciem wyrobów budowlanych. W ocenie tut. organu podatkowego przedmiotowe stacje ładowania pojazdów elektrycznych nie są budynkiem ani obiektem małej architektury, również tego samego zdania jest Wnioskodawca.

Należy tutaj przytoczyć pojęcie wyrobu budowlanego, które jest zdefiniowane w art. 2 pkt 1 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o wyrobach budowlanych (Dz. U. z 2021 r. poz. 1213), zgodnie z którym ilekroć w ustawie jest mowa o wyrobie budowlanym - należy przez to rozumieć wyrób budowlany, o którym mowa w art. 2 pkt 1 rozporządzenia Nr 305/2011. Stosownie do definicji zamieszczonej w art. 2 pkt 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 305/2011 z dnia 9 marca 2011 r. ustanawiającego zharmonizowane warunki wprowadzania do obrotu wyrobów budowlanych i uchylającego dyrektywę Rady 89/106/EWG (Dz. Urz. UE L 88, s. 5, ze zm.) wyrób budowlany oznacza każdy wyrób lub zestaw wyprodukowany i wprowadzony do obrotu w celu trwałego wbudowania w obiektach budowlanych lub ich częściach, którego właściwości wpływają na właściwości użytkowe obiektów budowlanych w stosunku do podstawowych wymagań dotyczących obiektów budowlanych. Zatem, tut. organ podatkowy w pełni podziela ocenę Naczelnego Sądu Administracyjnego (wyrok z dnia 30 maja 2023 r., sygn. akt III FSK 48/22, LEX nr 3580728), że cyt. „pojęcie <wyroby budowlane>, o którym mowa w art. 3 pkt 1 ustawy PB., obejmuje przetworzone materiały budowlane stosowane w całości lub części do wykonania obiektów budowlanych, jak też ich remontu bądź modernizacji, przez ich wykorzystanie na stałe w takim obiekcie. Wyrób budowlany stanowią zatem m. in. wyroby metalowe, jak rury, blachy ze stali i innych materiałów, kształtowniki. Nie ulega zatem wątpliwości, że dystrybutory paliwa zostały

---

⁴ dalej powoływana również w skrócie jako „PB”

<wniesione z użyciem wyrobów budowlanych>. Spełnienie powyższego warunku nie oznacza zarazem, by dany obiekt miał zostać wzniesiony w ramach procesu budowlanego regulowanego przepisami ustawy Prawo budowlane”. Biorąc pod uwagę powyższe, nie ulega wątpliwości, iż stacje ładowania pojazdów elektrycznych wznoszone są z użyciem wyrobów budowlanych.

Z treści art. 3 pkt 2 ustawy PB wynika, że przez budynek, należy rozumieć taki obiekt budowlany, który jest trwale związany z gruntem, wydzielony z przestrzeni za pomocą przegród budowlanych oraz posiada fundamenty i dach. Wobec powyższego należy stwierdzić, że definicja budynku jest taka sama w u.p.o.l i w ustawie PB.

Definicję budowli zawiera również art. 3 pkt 3 ustawy PB. Z jego treści wynika, że budowlą jest każdy obiekt budowlany niebędący budynkiem lub obiektem małej architektury, jak: obiekty liniowe, lotniska, mosty, wiadukty, estakady, tunele, przepusty, sieci techniczne, wolno stojące maszty antenowe, wolno stojące trwale związane z gruntem tablice reklamowe i urządzenia reklamowe, budowle ziemne, obronne (fortyfikacje), ochronne, hydrotechniczne, zbiorniki, wolno stojące instalacje przemysłowe lub urządzenia techniczne, oczyszczalnie ścieków, składowiska odpadów, stacje uzdatniania wody, konstrukcje oporowe, nadziemne i podziemne przejścia dla pieszych, sieci uzbrojenia terenu, budowle sportowe, cmentarze, pomniki, a także części budowlane urządzeń technicznych (kotłów, pieców przemysłowych, elektrowni jądrowych, elektrowni wiatrowych, morskich turbin wiatrowych i innych urządzeń) oraz fundamenty pod maszyny i urządzenia, jako odrębne pod względem technicznym części przedmiotów składających się na całość użytkową. Przedmiotowa definicja stanowi jedynie przykładowe wyliczenie obiektów budowlanych, które należy uznać za budowle.

Zgodnie z przytoczoną wyżej definicją budowli zawartą w u.p.o.l, za budowlę uznaje się również urządzenie budowlane, w związku z czym należy również przytoczyć definicję urządzenia budowlanego zawartego w ustawie PB. Przez urządzenie budowlane na gruncie art. 3 pkt 9 ustawy PB rozumie się urządzenie techniczne związane z obiektem budowlanym, zapewniające możliwość użytkowania obiektu zgodnie z jego przeznaczeniem, jak przyłącza i urządzenia instalacyjne, w tym służące oczyszczaniu lub gromadzeniu ścieków, a także przejazdy, ogrodzenia, place postojowe i place pod śmietniki.

Zdaniem Spółki w opisanym we wniosku zdarzeniu przyszłym za budowlę w rozumieniu u.p.o.l. powinien zostać uznany wyłącznie fundament bądź podobna powierzchnia opisana w zdarzeniu przyszłym (np. betonowa płyta parkingowa do której stacja będzie przymocowana). Stacje ładowania pojazdów elektrycznych nie zostały wymienione zarówno w art. 3 pkt 3 ustawy PB, w innych przepisach tej ustawy jak również w załącznikach do niej - a tym samym, nie mogą być uznane za budowlę. Mając na uwadze, że urządzenia te będą posadowione na fundamencie

będzie elemencie budowlanym (np. betonowej płycie parkingowej), bezsprzecznym jest, iż w zależności od okoliczności to ten fundament bądź podobna powierzchnia będzie podlegać wyłącznie opodatkowaniu. Nie sposób również przyjąć, aby stacje ładowania zakwalifikować jako urządzenie budowlane, a tym samym jako budowlę na gruncie u.p.o.l.. Brak jest wskazania w art. 3 pkt 9 ustawy PB stacji ładowania pojazdów elektrycznych. Urządzenia te nie będą również występowały w roli służebnej do obiektu budowlanego, ponieważ to fundament bądź podobna powierzchnia np. betonowa płyta parkingowa (stanowiące budowlę w opisanym stanie faktycznym) będą zapewniały możliwość ich użytkowania zgodnie z przeznaczeniem.”.

Przyjęte przez Wnioskodawcę stanowisko znajduje odzwierciedlenie w licznych orzecznictwie sądów administracyjnych, którą argumentację podziela również tut. organ. Przykładowo można wskazać następujące wyroki:

- wyrok WSA we Wrocławiu z dnia 17 listopada 2022 r. sygn. I SA/Wr 892/21 gdzie w uzasadnieniu sąd podkreślił, że „jeżeli natomiast urządzenia techniczne posiadają części budowlane, wówczas opodatkowaniu podlegają te części budowlane”
- wyroki WSA w Gliwicach z dnia 11 kwietnia 2023 r. o sygn. I SA/G1 1542/22, I SA/G1 1540/22, I SA/G1 1537/22 w których skład orzekający podkreślił, że „jeżeli natomiast urządzenia techniczne posiadają części budowlane, wówczas opodatkowaniu podlegają te części budowlane. W przypadku zaś, gdy urządzenie budowlane posadowione jest na fundamencie, jako odrębnej pod względem technicznym części przedmiotów składających się na całość użytkową, opodatkowaniu podlegają jedynie fundamenty”
- wyrok WSA w Gliwicach z dnia 28 lutego 2022 r. sygn. I SA/G1 1173/21 oraz z dnia 23 listopada 2021 r. sygn. I SA/G1 959/21 gdzie sąd zaznaczył, iż „jeśli urządzenia takie posiadają części budowlane, wówczas opodatkowaniu podlegają te części budowlane. W przypadku zaś, gdy urządzenie techniczne posadowione jest na fundamencie, jako odrębnej pod względem technicznym części przedmiotów składających się na całość użytkową, opodatkowaniu podlegają jedynie fundamenty”

Mając na uwadze pismo Wnioskodawcy i ujęty tam opis stacji ładowania pojazdów elektrycznych należy stwierdzić, że przedmiotowe stacje ładowania pojazdów elektrycznych nie są wymienione wprost w art. 3 pkt 3 ustawy PB, jak również w innych przepisach tej ustawy i załącznikach do niej. Niemniej jednak opis konstrukcji tych stacji wskazuje na okoliczność, iż stanowią one urządzenia techniczne umiejscowione na fundamencie lub podobnej powierzchni, tj. są one (cyt.) „posadowione na fundamencie prefabrykowanym, dedykowanym do konkretnego modelu stacji lub przymocowane do powierzchni w postaci betonowej czy żelbetowej płyty parkingowej, jak również do fundamentowej lub stropowej płyty garażu

wielostanowiskowego”. Natomiast zgodnie z art. 3 pkt 3 ustawy PB budowlą jest każdy obiekt budowlany niebędący budynkiem lub obiektem małej architektury, jak np. części budowlane urządzeń technicznych (kotłów, pieców przemysłowych, elektrowni jądrowych, elektrowni wiatrowych, morskich turbin wiatrowych i innych urządzeń) oraz fundamenty pod maszyny i urządzenia, jako odrębne pod względem technicznym części przedmiotów składających się na całość użytkową. Zatem, w ocenie tut. organu podatkowego budowlami związanymi z prowadzeniem działalności gospodarczej, które podlegają opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości, są fundamenty bądź części budowlane (np. betonowa płyta parkingowa) stacji ładowania pojazdów elektrycznych. Powyższe zbieżne jest ze stanowiskiem Spółki wyrażonym we wniosku (również w kontekście powołanych tam wyroków sądów administracyjnych).

Reasumując, mając na uwadze stan faktyczny sprawy oraz w oparciu o obowiązujące przepisy prawa, przy uwzględnieniu wyroków sądów administracyjnych i poglądów doktryny - tut. organ podatkowy stwierdza, że w kontekście wniosku Strony, budowlami podlegającymi opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości będą wyłącznie fundamenty lub części budowlane (np. betonowa płyta parkingowa), na których stacje ładowania pojazdów elektrycznych będą umiejscowione.

Mając na uwadze powyższe organ uznał za prawidłowe stanowisko Wnioskodawcy przedstawione we wniosku z dnia [...] (data wpływu do tut. Urzędu: [...]).

Informuje się, że niniejsza interpretacja udzielana jest w oparciu o przepisy prawa podatkowego obowiązujące na dzień złożenia zapytania tut. organowi podatkowemu i dotyczy stanu faktycznego przedstawionego we wniosku. Oznacza to, że organ wydający interpretację może „poruszać się” tylko i wyłącznie w ramach stanu przedstawionego przez Wnioskodawcę, zadanego przez niego pytania oraz zajętego stanowiska. W związku z powyższym organ podatkowy w niniejszej interpretacji nie dokonuje oceny wiarygodności danych przedstawionych we wniosku i w pełni uznaje je za zgodne ze stanem faktycznym. Podany przez Wnioskodawcę stan faktyczny stanowi jedyną podstawę wydanej interpretacji i wyznacza granice, w jakich interpretacja będzie mogła wywołać określone w ustawie skutki.

Pouczenie

Wnioskodawcy przysługuje prawo do wniesienia skargi na niniejszą interpretację przepisów prawa podatkowego z powodu jej niezgodności z prawem. Skargę wnosi się do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Białymstoku, ul. Henryka Sienkiewicza 84, 15- 950 Białystok (w dwóch egzemplarzach - art. 47 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi, Dz. U. z 2023 r. poz. 1634 ze zm.) w terminie

trzydziestu dni od dnia doręczenia interpretacji podatkowej adresatowi (art. 53 § 1 ww. ustawy).

Skargę wnosi się za pośrednictwem organu, którego działanie lub bezczynność są przedmiotem skargi (art. 54 § 1 ww. ustawy) na adres Burmistrza Choroszczy (Urząd Miejski w Choroszczy, ul. Dominikańska 2, 16-070 Choroszcz).

Pouczenie o funkcji ochronnej interpretacji - Funkcję ochronną interpretacji indywidualnych określają przepisy art. 14k-14nb OP Interpretacja będzie mogła pełnić funkcję ochronną, jeśli: Państwa sytuacja będzie zgodna (tożsama) z opisem stanu faktycznego lub zdarzenia przyszłego i zastosują się Państwo do interpretacji.

* Zgodnie z art. 14na § 1 Ordynacji podatkowej: Przepisów art. 14k-14n Ordynacji podatkowej nie stosuje się, jeśli stan faktyczny lub zdarzenie przyszłe będące przedmiotem interpretacji indywidualnej jest elementem czynności, które są przedmiotem decyzji wydanej:

1) z zastosowaniem art. 119a;

2) w związku z wystąpieniem nadużycia prawa, o którym mowa w art. 5 ust. 5 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług;

3) z zastosowaniem środków ograniczających umowne korzyści.

Zgodnie z art. 14na § 2 Ordynacji podatkowej: Przepisów art. 14k-14n nie stosuje się, jeżeli korzyść podatkowa, stwierdzona w decyzjach wymienionych w § 1, jest skutkiem zastosowania się do utrwalonej praktyki interpretacyjnej, interpretacji ogólnej lub objaśnień podatkowych.

Burmistrz

mgr inż. Robert Wardziński

Otrzymują:

1. [...]

2. aa